

РЕШЕНИЕ

№ 8288

гр. София, 02.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3757** по описа за **2025** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на "ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО" КД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Н. Н., срещу решение от 24.02.2025г.постановено по а.н. дело № 14471/2024г. година по описа на СРС, потвърждаващо Наказателно постановление №785794- F775929/27.08.2024 г, издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, с което на основание чл. 278б ал. 3 от ДОПК на „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД, е наложена имуществена санкция в размер на 5 668 /пет хиляди шестстотин шестдесет и осем/ лева за нарушение на чл. 127и ал. 1 ДОПК вр. чл. 8 ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България

С жалбата се твърди, че решението е неправилно. Счита се, че СРС е постановил акта си при липса на мотиви, респективно при съществено нарушение на процесуалните правил – касационно основание по чл. 348, ал.1 т.2 от НПК.Излагат се доводи, че е нарушен материалния закон -касационно основание по чл. 348, ал.1 т.1 от НПК. Счита се, че не е извършено нарушението.Според касатора нарушение по чл. 127и от ДОПК било налице при едновременно неизпълнение на двете задължения за предварително деклариране до влизане на транспортно средство на територията на страната и за потвърждаването на получаването на стоката след пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване.Освен това, следвало да бъде взето предвид, че получаването на стоката е потвърдено, а това изцяло санира липсата на предварително деклариране. Посочва се, че АУАН е съставен при неспазване изискванията на

чл. 40 ал. 1 и ал.3 от ЗАНН, които предвиждат, че актът за установяване на нарушението се съставя в присъствието на свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението, а само при липса на такива свидетели или при невъзможност АУАН да се състави в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в АУАН. Въпреки наличието на свидетели, които са присъствали при установяване на нарушението АУАН и при липса на данни за невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, е съставен при условията на чл. 40 ал. 3 ЗАНН - в присъствието на други двама свидетели, при съставянето и връчването на акта. Също така в АУАН липсвали датата и място на нарушението. Твърди се още, че определеният размер на имуществената санкция противоречи на принципа за пропорционалност, съгласно практиката на Съда на Европейския съюз, като се цитират решения. Искане се отмяна на решението на СРС и отмяна на НП. Заявява се претенция за присъждане на разноските.

В съдебно заседание, касаторът - "ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО" КД, редовно и своевременно призван, се представлява от адв.В., която поддържа жалбата по изложените в същата подробни съображения. Акцентира че в АУАН и НП липсвали дата и място на нарушението.

Ответникът по касация- Началник отдел „Оперативни дейности“ –С., в ГД“ Фискален контрол при ЦУ на НАП редовно и своевременно призван, се представлява от юрк. Г., който оспорва жалбата. Представя писмени бележки.

СГП редовно и своевременно призвана се представлява от прокурор Д., който дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество е основателна, макар и не по всички от съображенията по същата.

Съдът намира, че обжалваното решение на СРС състав е валидно, допустимо, но неправилно. Съображенията са следните:

От задължителните за тази инстанция фактически установявания на първоинстанционния съд се изяснява, че на 10.06.2024 г. в 02:22 ч. служители на НАП извършили проверка на транспортно средство влекач марка „Д.“ рег. № KN7170C и ремарке с рег. № RTA17 FN на ГКПП В. - Д. мост 2, при която било установено, че в транспортното средство се превозва стока, включена в списъка на стоки с висок финансов риск - № 08081080 - ябълки, круши и дюли; пресни ябълки, в количество 8592.00 кг., с изпращач полско дружество с VAT № PL9512504197 и получател „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД. Стойността на стоката била 7245,60 евро с левова равностойност от 14 171 лв. При извършената проверка органите по приходите установили, че за превозваната стока липсват данни за уникален номер на превоза. Предвид горното органите по приходите поставили техническо средство за контрол на транспортното средство. Съставен бил протокол за извършена проверка/ПП/ на стоки с висок фискален риск № 050903102307_1/ 10 06 2024 г

На датата и мястото на разтоварване на стоката - на 11.06.2024 г. в 11:25 часа в [населено място] общ. Т., обл. Я., стокова база на „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД, била извършена проверка от органи по приходите, при която били потвърдени горните констатации. За резултатите от проверката на място бил съставен протокол за проверка на стоки с висок фискален риск № 050903102307_12/11.06.2024 г.

На 12.07.2024 г. инспектор по приходите съставил в присъствието на двама свидетели и упълномощен представител на АУАН срещу „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД за извършено

нарушение по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК във вр. с чл. 8, ал.1 от Наредба № Н-5/29.09.2023 г. Актът бил връчен на упълномощен представител на „Лидл България ЕООД Енд Ко“. Въз основа съставения АУАН на 27.08.2024 г. Началник на Отдел „Оперативни дейности“ С. Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ издал наказателното постановление, с което на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК наложил на „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД, имуществена санкция в размер 5 668 лв. за извършено нарушение по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК във вр. с чл. 8, ал.1 от Наредба № Н-5/29.09.2023 г.

Посочил е още, че в Списъка на стоки с висок фискален риск с кодове по Комбинираната номенклатура, утвърден със Заповед на Министъра на финансите, са включени и „Ябълки, круши, дюли, пресни ябълки: Други, с код по КН 0808 10 80, от какъвто вид са стоките, чиито превоз е установен.

Не се споделят доводите по жалбата за липса на мотиви. В мотивите на решението на районният съд са посочени установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение, като е даден отговор и на доводите на страните. Аргументите на страните, т.е. доводите относно фактите и правото, са техните фактически и правни изводи. Дали фактическите изводи на страната, т.е. нейната преценка на доказателствата, и дали правните изводи на страната, т.е. подвеждането на доказаните факти под правната норма, ще бъдат възприети от съда или не, е въпрос на установените по делото факти и на прилагане на относимата правна норма, като несъгласието на една страната с възприетата от решаващият съд теза, който е отхвърлил доводите ѝ, не означава липса на мотиви.

Не се споделят доводите на касатора в посока, че нарушение по чл. 127и от ДОПК би било налице само при едновременното неизпълнение на двете задължения за предварително деклариране и за потвърждаването на получаването на стоката след пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. Съгласно разпоредбата на чл. 127и от ДОПК при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава – членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. Съгласно чл. 8, ал.1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България е регламентирано, че при всеки отделен превоз на СВФР, който започва от територията на друга държава – членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Съгласно чл. 8, ал. 4 от същата наредба „лицата по ал. 1 потвърждават получаването на СВФР, като подават уведомление по електронен път съгласно приложение № 2 най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането на стоката на мястото на получаване/разтоварване. Когато с превоза се транспортират стоки за повече от един обект, стопанисван от едно лице, потвърждаването се извършва до края на деня, следващ деня на пристигането на стоката на мястото на получаване/разтоварване в последния обект. Когато превозът завърши на мястото на получаване/разтоварване в неприсъствен ден, потвърждаването може да се извърши най-късно в първия присъствен ден. Следователно, от анализа на разпоредбата на чл. 127и ал.1 от ДОПК, чл. 8, ал.1, ал.4 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г е видно, че се касае за две отделни, самостоятелни задължения, първото от които е свързано с

деклариране на данни за превода предварително, преди влизане на транспортното средство на територията на страната, а второто – отделно и самостоятелно задължение е след пристигане на стоката на мястото на получаване/разтоварване да бъде потвърдено нейното получаване. Неизпълнението на което и да е от тези две отделни задължения, самостоятелно осъществява състава на чл. 127и от ДОПК. В случая касаторът е санкциониран за нарушение по чл. 127и от ДОПК за неизпълнение на задължение по деклариране на данни за превода предварително, преди влизане на транспортното средство на територията на страната.

Не се споделят доводите на касатора за претендирано нарушение по чл. 40 ал. 1, ал.3 от ЗАНН В разпоредбата на чл.40 от ЗАНН е посочено, че актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Съставеният против касатора АУАН е подписан от двама свидетели, чиито имена се различават от тези на лицата, присъствали по време на проверките и установяване на нарушението. Съгласно чл. 40, ал. 3 от ЗАНН при липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него. В АУАН е посочено, че свидетелите не са присъствали на проверката, няма отбелязване, че АУАН не може да състави в присъствие при установяване на нарушението. Възражението за допуснато съществено нарушение обаче е неоснователно, тъй като актът за установяване на административно нарушение е съставен на основание чл. 40, ал. 4 от ЗАНН, според която разпоредба, когато нарушението е установено въз основа на официални документи, актът може да се състави и в отсъствие на свидетели. В АУАН изрично посочено, че се издава въз основа на ПИП с № 050903102307_1/ 10 06 2024 г, № 050903102307_12/11.06.2024 г. / това са протоколите за извършени проверки на СВФР/ записано на стр.2 от АУАН/, което е убягнало от вниманието на касатора. Констатациите от извършените проверки, обективирани в посочените ПИП са съставени от длъжностните лица в рамките на служебните им правомощия, в писмена форма, представляват официален документ. Респективно не се констатира претендираните съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Споделят се доводите на касатора за липса на ясно посочване на мястото на нарушението в АУАН и НП. Неправилно СРС е приел, че след като данните се подават по електронен път в НАП, която е със седалище в [населено място], то там е мястото на неизпълнение на задължението и мястото на нарушението. Седалището на НАП - [населено място] не може да се приеме за място на извършване на нарушението, защото обстоятелството, че информацията следва да бъде подадена по електронен път, не води до извод, че това е място на извършване на нарушението, още повече, че подаване на информация по електронен път /предварителното деклариране за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство в страната/ може да бъде осъществено и от място, различно от седалището на НАП. Изложеното води до отмяна на наказателното постановление дори и само на това основание.

Освен това, СРС не е отчел обстоятелството, че административно-наказващият орган е посочил стойността на стоките, без да е посочена каква е данъчната основа по ЗДДС на тези стоки, каквото изискване е въведено в нормата на чл.127и, ал.1 от ДОПК - липсва каквато и да било обосновка относно размера на наложената санкция – няма данни каква е данъчната основа на декларираните и установените стоки и как тя е определена. Посочената в НП стойност е стойността на стоките, но не и данъчната основа, която е различна от стойността на стоките. Санкционната норма на чл.278б, ал.3 от ДОПК предвижда лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за

юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лева. Данъчната основа представлява стойността, върху която се начислява ДДС при облагаеми доставки, или стойността, върху която не се начислява данък при освободени доставки. Допуснатите процесуални нарушения в хода на административно-наказателното производство, както и неправилното определяне на наложената санкция вместо по данъчната основа по стойността на стоките води до отмяна на наказателното постановление.

Като е достигнал до друг извод, за потвърждаване на Наказателното постановление СРС е постановил едно неправилно Решение, което следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което Наказателното постановление да бъде отменено.

Касаторът излага доводи, че определеният размер на имуществената санкция противоречи на принципа за пропорционалност. Съгласно практиката на Съда на ЕС според последния принцип предвидените в национално законодателство санкционни мерки не трябва да надхвърлят границите на необходимото за постигане на легитимно преследваните от същото това законодателство цели. Принципът на пропорционалност изисква при определянето на санкцията да се отчитат конкретните обстоятелства по случая, както и възможността да нюансира санкцията спрямо тежестта на съответното нарушение. Предвидената за процесното нарушение в чл. 278б, ал.3 от ДОПК имуществена санкция е с фиксиран размер за всички нарушения по чл.127и, ал.1 от ДОПК – „в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лева, като сочената от страна на процесуалния представител на касатора непропорционалност на наложената санкция не води автоматично да отмяна на наказателното постановление, защото принципът на пропорционалност би бил приложим при правилно определена санкция и при посочените в нормата предпоставки, а не както е в процесния случай- за база за определяне на санкцията е използвана не данъчната основа, а стойността на стоките и за да се прецени дали санкцията е пропорционална на извършеното нарушение, то нарушението следва да е описано достатъчно ясно, да е изяснен механизмът на осъществяване, причините за извършването му, както и всички други смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. В случая всички тези обстоятелства липсват в АУАН и в НП, а това води до невъзможност да се направи извод, че санкцията в размер на 40 на сто от стойността на стоките/ вместо от данъчната основа е пропорционална на характера и тежестта на нарушението. Преценката за спазване на принципа за пропорционалност е възможно да се извърши само ако НП е издадено законосъобразно и санкцията е определена в рамките на закона, не и в конкретната хипотеза- санкцията е определена на база, различна от посочената в нормата на закона.

Съгласно чл. 78 ал.5 (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2026 г.) от ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по мотивирано възражение за прекомерност, направено от насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част. При преценката за прекомерност съдът прилага съответно критериите за определяне на адвокатските възнаграждения по чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата и правилата за прилагането им, уредени в наредбата по чл. 36, ал. 4 от същия закон. Съдът не може да присъди по-нисък размер на разноските за адвокатско възнаграждение от размера на заплатеното възнаграждение на адвоката на насрещната страна. Заявлението на процесуалния представител на ответника, че прави възражение за прекомерност е различно от изискуемото от 78 ал.5 от ГПК и липсва „мотивирано възражение“, което да бъде разгледано по същество от съда. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса

добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия. В полза на касатора следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 1040, 40 лв. за настоящата инстанция и 1040,40 лв. по анд № 14471/24г. на СРС, равняващи се на 531, 95 евро за всяка инстанция. Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 от АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 24.02.2025г.постановено по а.н. дело № 14471/2024г. година по описа на СРС И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №785794- F775929/27.08.2024 г, издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, с което на основание чл. 2786 ал. 3 от ДОПК на „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД, е наложена имуществена санкция в размер на 5 668 /пет хиляди шестстотин шестдесет и осем/ лева за нарушение на чл. 127и ал. 1 ДОПК вр. чл. 8 ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България.

ОСЪЖДА Началник отдел„Оперативни дейности“, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ –гр.С. ДА ЗАПЛАТИ НА "ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО" КД, ЕИК[ЕИК], сумата от 531, 95 евро заплатено адвокатско възнаграждение за производство пред СРС по а.н. дело № 14471/2024г. година по описа на СРС и сумата от 531, 95 евро – адвокатско възнаграждение за производство пред АССГ по адм. дело № 3757 /2025 година по описа на АССГ, които суми следва да бъдат възстановени от бюджета на ГД“ фискален контрол“ при ЦУ НА НАП- ГР. С..

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ

: